

1873.

6 nóvbr.

honum í tæ næga vinnukraptu, til þess að koma störfum þeim af á hæfilega stuttum tíma, sem hann tekst á hendur samkvæmt beiðni þeirra. Landbústjórnarfélagið mun einnig fúst á, að skjóta til helmingnum af kostnaðinum við að útvega verkfæri þau, sem tædur vatnsveitingamaður þarf að hafa, með því skilyrði, að bústjórnarfélag suðuramtsins leggi til jafnmikið, en verkfærin skulu þá vera eign tæðs félags. Landbústjórnarfélagið hefir getið þess, að það mundi örðugleikum bundið, að fá til reyndan mann, sem væri hæfur til þessa starfs og væri fús til þess að takast það á hendur, en hefir lofað, að leitast fyrir, — en það er vitaskuld, að allt er undir því komið, hvort félagið veiti styrkinn, að því líkur maður fáið —, og skýra dómsmálastjórninni frá, hvort það hafi tekizt.

Þetta gefst yður, herra landshöfðingi, til vitundar, yður til leiðbeiningar og til þess þér birtið það.

90. Bréf dómsmálastjórnarinnar til landshöfðingjans yfir Íslandi, um skatt í Þingeyjarsýslu.

6. nóvbr.

Eftir að hingað hefir borizt álitsskjal yðar, herra landshöfðingi, dagsett 31. ágústm., um skjal nokkurt, sem amtmaðurinn yfir norður- og austurumdæminu hefir sent hingað, og þar sem sýslumaðurinn í Þingeyjarsýslu Lárus Sveinbjörnsson, hefir borið upp þær fyrirspurnir:

1. hvort lög þau, sem nú gilda, heimti, að bóndi skuli eiga eitt heilt hundrað til tíundar fram yfir manntal, til þess hann verði settur í skatt, eða hvort $\frac{1}{2}$ hundrað eða jafnvel $\frac{1}{3}$ partur af hundraði nægi í þessu tilliti, og

2. ef heilt hundrað útheimtist, hvort þá samt skuli samkvæmt venju heimta skatt í tæðri sýslu af hverjum bónda, sem á $\frac{1}{2}$ hundrað til tíundar fram yfir manntal — gefum vör yður til vitundar yður til leiðbeiningar og til þess þér birtið það, að

1873.

6. nóvbr.

dómsmálastjórnin er yður og amtmanninn samdóma í því, að fyrirspurnum þessum skuli svarað á þá leið:

1. að enginn sé skyldur til að greiða skatt, nema hann eigi til tíundar 1 hundrað fyrir hvert skylduhjú sitt, og svo eitt (heilt) hundrað umfram, og

2. að álíta megi, að þessi regla gildi einnig í Þingeyjarsýslu.

7. nóvbr.

91. Bréf dómsmálastjórnarinnar til landshöfðingjans yfir Íslandi, um fjárhagsáætlun fyrir Ísland á árinu 1874 og dómsmálasjóðinn.

Með þessu bréfi sendum vér yður herra landshöfðingi, nokkur exemplör af áætlun um tekjur og útgjöld Íslands á árinu 1874, sem staðfest er með konungsráðgjafi 31. f. m.; að því leyti, er snertir útborganir launa o. s. frv., sem tilfærð eru í meðfylgjandi exemplörum af athugasemdum þeim við tæða áætlun, sem prentaðar verða í stjórnartíðindunum dönsku, bendum vér til þess, sem fyrir er sagt í bréfi dómsmálastjórnarinnar 20. febr. 1866, sbr. bréf hinnar íslensku stjórnardeildar 15. apríl 1851, og 4. marz 1871.

Til samlags við þetta getum vér þess, að hans hátign konunginum hefir þóknazt sama dag að fallast á, að dómsmálasjóðurinn ekki framvegis skuli vera sjóður útaf fyrir sig, en að tekjur hans skuli renna inn í landssjóð, og skal í því tilliti vísað til fyrnefndra athugasemda við 2. gr., 15., sbr. 8. og 6. gr., 2. og 9. Útaf þessu mælumst vér því til, að þér, herra landshöfðingi, afsalið landssjóðnum öll þau skuldabréf, sem einstakir menn hafa gefið út til dómsmálasjóðsins, og enn eru eptir, og sendið hingað útlögð endurrit af öllum skuldabréfum, sem dómsmálasjóðurinn hefir áður átt, og einstakir menn hafa gefið út, og enn fremur reikning með tilheyrandi skilríkjum um efnahag dómsmálasjóðsins við árslok 1873, en það, sem samkvæmt